

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Stanisław

Nazwisko: Bartnik

Miejsce urodzenia: Zmysłówka

Data urodzenia: 28-02-1914

Imię ojca: Jan

Imię matki: Zofia

Dodatkowe informacje: W PPR od 1946 r. W 1927 r. ukończył szkołę powszechną w miejscu zamieszkania i udał się na dalszą naukę do Lwowa. Tam przebywał w bezpłatnej bursie franciszkanów, którzy przygotowywali mieszkających tam do stanu duchownego. W 1934 r. po uzyskaniu matury wysłany do Krakowa na studia filozoficzne, w 1936 r. zrezygnował ze studiów i tym samym przygotowania do stanu duchownego. Wstąpił na Wydział Humanistyczny Uniwersytetu we Lwowie, studiował: językoznawstwo, literaturę i historię starożytną. W 1938 r. wobec niemożności otrzymania dyplomu ukończenia studiów humanistycznych wstąpił na Politechnikę Lwowską — Wydział Inżynierski. We wrześniu 1939 r. był ochotnikiem we lwowskiej elektrowni w brygadzie przeciwlotniczej. Podczas okupacji sowieckiej ukończył studia na uniwersytecie lwowskim dyplomem magistra historii i literatury starożytnej, studiów na politechnice nie zdążył ukończyć przed wybuchem wojny niemiecko-sowieckiej. Podczas okupacji niemieckiej najpierw pracował w lwowskich warsztatach samochodowych. Od grudnia 1941 r. skierowany przez Niemców do prac budowlanych w Kijowie, przebywał tam do zajęcia miasta przez Armię Czerwoną w 1943 r., w roku 1942 skontaktował się partyzantką sowiecką. Od listopada 1943 r. do kwietnia 1944 r. pracował w Kijowie najpierw jako pomocnik buchaltera w fabryce obuwia, następnie w charakterze referenta w Ministerstwie Oświaty [!]. W maju 1944 r. wraz z grupą żołnierzy sowieckich zrzucony w województwie krakowskim walczył w oddziale partyzanckim, najpierw jako żołnierz, następnie kierownik grupy wywiadowczej. W wyniku odniesionej rany w styczniu 1945 r. ewakuowany do Kijowa gdzie był leczony w szpitalu. W maju tego roku został sekretarzem Republikańskiego Zarządu Związku Patriotów Polskich [Ukraińskiej Republiki Sowieckiej] w Kijowie. W grudniu 1945 r. pełnomocnik Rządu RP do Spraw Repatriacji, w maju 1946 r. Zarząd Główny ZPP skierował go do Wilna na stanowisko kierownika Wydziału Personalnego w Urzędzie Pełnomocnika Rządu. W październiku 1946 r. powrócił do Polski, przez Ministerstwo Żeglugi mianowany oficerem łącznikowym w Szczecinie w celu przejęcia portu od władz sowieckich. W lutym 1949 r. mianowany kierownikiem działu partyjnego w „Głosie Szczecińskim”. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 119, s. 9-11, 17-19.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
II Sekretarz		Komitet Miejski	Szczecin	PPR	02-1947	10-1947	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 119, s. 26.
Instruktor	Wydział Organizacyjny	Komitet Wojewódzki	Szczecin	PPR	10-1947	12-1948	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 119, s. 26.
Instruktor	Wydział Organizacyjny	Komitet Wojewódzki	Szczecin	PZPR	12-1948	02-1949	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 119, s. 26.